

Publicerad 2012-09-26 19:27 av Gawain

Ragnar försvann.

Mysterium eller bara tom skröna, borta är han likafullt.

Jägarskröna

sur av höstluftens gråkalla dimma hade han suttit
pass med sin gamla Husqvarna i knät ända sedan
tidigt i ottan då solen färgade skogen vild av färg

nu var allting vått, tungt och kallt

den friska, klara septemberluften var avlägset
frånvarande som ett dunkande minne långt in
nånstans där den förlorat sin kraft att göra sig
vare sig mind eller riktigt glömd
dovt pulserande som begynnelsen av en ond
värk som blivit kall, ett värkande gammalt ärr

Skumsynt som han redan var i sin egen ålders
långt gångna höst tycktes all färg snart borta
helt och hållet, allt var lika grått, gråskala var
allt han kunde se, och skuggor, kontraster av
saker som varken fanns eller inte

och sömnens tunga sänken tyngde hans röda
ögonlock tills de slöt sig och mörkret sipprade
in i rockens tjocka ull, in i öronen, näsan...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gawain med Poeter.se id #12578 innehar upphovsrätten